

TOTENTANZ. MORGEN IST DIE FRAGE

IDEA I DIRECCIÓ MARCOS MORAU
LA VERONAL

—
05/12 — 15/12 LLIURE DE GRÀCIA

El poder que emana la mort continua agitant la nostra creativitat i ens obliga a estendre cables de connexió infinits amb el més enllà. La dansa de la mort medieval, com a pràctica, ritual i tòpic, ens torna una imatge poèticament pertinent de la mort i de la justícia que comporta: tots acabarem mirant-la de fit a fit; l'hora fatal arriba, infal·lible, a tothom.

Revisitar la dansa de la mort en ple segle XXI, en la plena turbulència d'un món llançat cap al seu propi caos terminal per mil revolucions socials, digitals i espirituals, és un anacronisme deliberat, gairebé una meditació. Després de tantes versions, visitacions i *revivals* del format, la nostra *Totentanz* no és res més que una invitació a celebrar la fragilitat de la vida i a meditar sobre la seva pèrdua de valor.

INTÈRPRETS

Fabio Calvisi, Ignacio Fizona Camargo,
Valentin Goniot i Lorena Nogal / Marina Rodríguez

DIRECCIÓ DE PRODUCCIÓ

Juanma G. Galindo

COREOGRAFIA

Marcos Morau

en col·laboració amb els intèrprets

DRAMATÚRGIA

Roberto Fratini

DIRECCIÓ TÈCNICA I REGIDORIA

David Pascual

DISSENY SONOR I MÚSICA ORIGINAL

Clara Aguilar

DISSENY DE VÍDEO

Marcos Morau, Marc Salicrú, Marina Rodríguez
i Albert Pons

DISSENY DE L'ESPAI

Marcos Morau

DISSENY DE VESTUARI

Marcos Morau i Manuel Mateos

PRODUCCIÓ I LOGÍSTICA

Cristina Goñi Adot i Àngela Boix

CONFECCIÓ DE MÀSCARES I TITELLES

Juan Serrano – Gadget Efectos Especiales
i Martí Doy

I ELS EQUIPS DEL

Teatre Lliure

PRODUCCIÓ

La Veronal

EN COPRODUCCIÓ AMB

Triennale Milano, Teatre Lliure, Temporada Alta
i Festival de Otoño de Madrid

AMB EL SUPORT DE

l'INAEM – Ministerio de Cultura de España

i l'ICEC – Departament de Cultura de la

Generalitat de Catalunya

AGRAÏMENTS ESPECIALS

a Maria Arnal, Ben Meerwein,

Larissa Hertweck i Alex Röser Vaticché

Hem construït entre tots un món on la mort està més normalitzada, més a prop que mai. Però, ahora, no ens ha semblat mai tan llunyana, tan remota i incomprendible. El menyspreu actual dels valors de la vida és directament proporcional a la incapacitat generalitzada d'interpretar, dansar i oficiar la mort com a misteri.

A Totentanz comencem involucrant els assistents en una mena de sessió d'espiritisme, amb cossos que semblen parlar-nos des dels darrers llindars del món i, a partir d'aquí, encetem un viatge que posa en conflicte l'etern dilema que separa la vida de la mort. Assumir la mort és un camí laberíntic i fosc. La nostra imaginació, sempre maldestra i infinita, intenta sempre avançar-se en la cursa pel sentit de la vida. I es perd. Perquè la vida és impacient, però la mort sap esperar.

Aquí la mort se'ns manifesta encarnada al·legòricament per dos cossos inerts i ossuts. Sembla que tenen més pistes sobre el més enllà, com si el visitessin sovint. O potser només són dos titelles, dues figures congelades sota l'hivern sense fi de la Mare Mort. Com si ens trobéssim en un passatge del terror, comencem a adonar-nos que tot ritu és un pur producte de la por; que invoquem el més enllà perquè des del *més ençà* no podem suportar no conèixer el lloc on anem.

Perdre la consciència, agitar els cossos, perdre's en la foscor dels sentits i sucumbir al tràngol de la música i el ball ens porta a la catarsi, i des d'aquest estat, fins i tot la mossegada amarga del no-res entra més fàcil.

Més de cinc segles després, la dansa de la mort torna a alligonar-nos i ens interroga sobre cap a on anem, qui som i què significa l'espai que habitem, abans que la mort ens agafi de la mà per fer-nos ballar amb ella.

MARCOS MORAU

HORARI

De dimecres a dissabte a les 19.00 h

El diumenge a les 18.00 h

DURADA

1 h

ACCESSIBILITAT

Assistència auditiva a través del mòbil

ATENCIÓ

En aquest espectacle es fan servir

llums estroboscòpics, efectes de fum

i so en alt volum.

entitat concertada amb

mitjans patrocinadors

mitjans col·laboradors

amb la col·laboració de

Si no t'endús aquest programa, deixa'l on l'hagis agafat.